

АСАБЛІВАЯ ПРЫГАЖОСЦЬ

Вельмі важна, каб мы ўмелі яе бачыць...

Алена Жданюк
з Валожына, колькі
сябе памятае, заўсёды
любіла прыдумваць
і ствараць сваімі рукамі
ўпрыгажэнні, сувеніры
і цацкі — увогуле ўсю
ту прыгажосць, якую
мы цяпер называем
замежным словам
хэнд-мэйд. А нядайна
яна адважылася
і ператварыла сваё хобі
ў прафесю.

Напэўна, да гэтага
падштурнула і перамога
на конкурссе сацыяльных і
бізнес-праектаў, што пра-
ходзіў у рамках праекта
«Валожын без бар'ераў».
Дзякуючы гэтаму дзячынна стала слухачом стартап-школы
і ўдзельнічала ў майстар-класах і кансультациях па ства-
рэнні і прасоўванні ўласнага бізнесу.

У выніку падчас навучання Алена прыйшла да рашэння
рэалізаваць два праекты: адзін — бізнес-праект па ства-
рэнні рэчаў хэнд-мэйд «Лянок-матылён», другі — сацыяльны праект, у рамках якога яна плануе прыцягваць
да рэкламы сваіх упрыгажэнні ю людей з інваліднасцю.
Гэты праект атрымаў назыву «Асаблівая прыгажосць». Ён
прадугледжвае, што дэмантраваць і рэкламаваць ство-
раныя Аленай упрыгажэнні будуть дзячычы-мадэлі з
сіндромам Даўна. Па словах Алены Жданюк, ужо ёсьць

Алена Жданюк верыць
у пазытывную перамену.

дзве такія дзячынкі, гатовыя супрацоўнічаць. Іх мамы
таксама згодныя.

— Я хачу паказаць, што прыгажосць бывае розная, —
сцвярджае Алена. — Хачу, каб, гледзячы на фатаграфії
маіх мадэляў, людзі ні ў якім разе не адчувалі жаль! На-
адварот, каб яны бачылі прыгажых дзячын, у якіх нешаблонны выгляд. І мне хацелася б, каб бацькі тых дзяцей,
у якіх інваліднасць прыкметная вонкава, не хавалі сваіх
дзяцей ад свету, а дазволілі ім быць самастойнай часткай
гэтага свету.

Дарэчы, у іншых краінах такі вопыт ужо ёсьць. Так,
у 2015 годзе 18-гадовая мадэль з сіндромам Даўна Мэдлін Сцюарт стала новай зоркай Нью-Ёркскага Тыдня моды.
Пасля гэтага Мэдлін і яе маці Разанна началі атрымлі-
ваць прарапановы ад міжнародных мадэльных агенцтваў,
і цяпер дзячынна робіць рэальныя крокі ў мадэльным
бізнесе. Гэта вельмі пазітыўны і яскравы прыклад, які
паказвае, што ў свеце мяняеца стаўленне да людзей
з аблежаванымі магчымасцямі — у многіх краінах яны
лічацца нармальнымі членамі грамадства, якім цалкам
даступна прафесійная і асабістая рэалізацыя ў самых роз-
ных сферах нашага жыцця.

У нашым грамадстве стаўленне да падобных ідэй
пакуль яшчэ насярочанае. Але яно, як і любая іншшая
грамадская думка, здольна мяняцца. Алена Жданюк лі-
чыць: для таго, каб гэта стаўленне хутчэй мянянецца, трэба
больш актыўна падключыць да тэмы аўтарытэтных для
большасці з нас персон, лідараў, якія дапамаглі б усім
нам убачыць, што ў людзей з інваліднасцю ёсьць добры
патэнцыял. І грамадства можа і павінна гэты патэнцыял
развіваць і выкарыстоўваць. «Я зараз шукаю такіх лідараў
думак», — кажа Алена.

Святлана БУСЬКО. busko@zviazda.by

НАКОЛЬКІ ГЭТА РЭАЛЬНА?

Чігатова беларуское грамадства
да таго, каб уключыць людзей
з інваліднасцю ў актыўнае
грамадскае жыццё? Што для
гэтага трэба зрабіць усім нам?
З такімі пытаннямі мы звязнуліся
да тых, хто зараз актыўна працуе
ў азначаным кірунку.

**Старшыня Пастаяннай камісіі
Палаты прадстаўнікоў Нацыяналь-
нага сходу па працы і сацыяльных
пытаннях Тамара КРАСОУСКАЯ:**

— Мы на 100 працэнтаў гатовыя.
Я бачу гэта, я сустракаюся з людзьмі,
над дадзенай тэмай цяпер вядзеца
ўзмоцненая работа. Самае галоўнае,
што самі інваліды да гэтага гатовыя,
а грамадства павінна прынесьці іх, але
не як аб'екты або прадметы, а як звы-
чайных людзей. Што мы для гэтага
робім? Сустракаемся з інвалідамі,
грамадскімі арганізацыямі, Міністэр-
ствам працы і сацыяльнай абароны;
распрацаваны план мерапрыемстваў
па выніках ратыфікацыі Канвенцыі аб
правах інвалідаў. Усё зроблена для
таго, каб інклузія ўвайшла ў наша
грамадства як данасць.

Вядома, у перспектыве з'явіцца
і заканадаўчыя акты. Будуць змены
у розных звязаных законах, якія рэ-
гулююць права ў дачыненні да такіх
людзей. Над гэтым ужо пачынаецца
работа, мы бачым канкрэтныя пы-
танні.

Хочацца, каб дзецы з асаблівасцямі
сацыялізваліся ў школе і стаўленне
да іх было адпаведнае. Тому мне зда-
еца, што пачынаць трэба з дзіцячага
садка: калі розныя дзецы гуляюць
у адной пясочніцы, то будзе і іншае
іх успрыманне. Усё атрымаецца, калі
рэалізуваць комплекс мерапрыем-
стваў, тым больш што ў нас вельмі
талерантнае грамадства.

**Дырэктар «Офіса па правах
людзей з інваліднасцю» Сяргей
ДРАЗДОЎСКІ:**

— Калі казаць пра нацыянальны хар-
актар беларускага грамадства, то ў
цэлым мы пакуль слаба гатовыя. Тут
ёсьць шэраг бар'ераў. Па-першае, мы
павінны дакладна разумець, што ін-
валіднасць — гэта не проста чалавек
у калясцы або невідушчы, і ўсё. Гэта
і велізарны пласт людзей, якія маюць

псіхасацыяльныя, інтэлектуальныя
парушэнні, інваліднасць унутраных
органоў — тая ж анкалогія. Другое:
сапраўды існуюць ментальныя праблемы
ўнутры грамадства, а менавіта
непрыманне, якое становіца на шляху
інклузіі.

Складана сказаць, што важней, але
адзін з самых галоўных бар'ераў — гэ-
та адсутнасць рэальнай дзяржавай
палітыкі. Так, у нас ёсьць дэкларацыі,
падпісаныя дакументы, шэраг нядрэн-
ных законаў, якія фактычна не выкон-
ваюцца. У іх чалавек займае ролю аб'-
екта, але не суб'екта ўзаемадзеяння.
Просты прыклад: усё бюджетнае фі-
нансаванне прыпадае не на чалавека,
а на органы, установы, інстытуты. Без
гэтага моманту мы ніколі не рэалізуем
якасць ўзаемадзеянне.

Акрамя таго, факт застасеца фак-
там: на топавых пазыцыях мы практич-
на не бачым людзей з інваліднасцю.
Так, мы началі зauważаць іх у такіх вуз-
кіх сферах, як IT, журналістыка, спорт,
грамадская дзейнасць. А вось дзяр-
жаўная палітыка — дзе там людзі з ін-
валіднасцю? Мяцювае самакіраванне,
буіны бізнес? Іх практична ня-
хай і буйны падтрымкі.

Генеральны індыкатар палажэння:
калі нашы людзі ўпершыню трапляюць
за мяжу, іх першыя ўражанні — коль-
кі ж там інвалідаў і як мала іх у нас!
Гэта фактар таго, што фарматы тых
граммадстваў больш прыязныя і інклузі-
ўныя, чым наш. Я лічу, што ў нас ёсьць
патэнцыял і напрацоўкі, аднак пакуль
працэсы рэформаў бускуюць.

**Кіраунік міжнароднай добра-
чыннай грамадской арганізацыі
«Дзеци. Аўтызм. Бацькі» Таццяна
ЯКАЎЛЕВА:**

— Фактычна не гатова. Ад грамад-
ства, звычайных людзей патрабуецца
разуменне, але яго пакуль, на жаль,
недастаткова. Я вельмі тонка — і як
кіраунік арганізацыі, і як мама дзіцяці
з асаблівасцямі здароўя — адчуваю,
што сітуацыя мяняеца. І праца грамад-
скіх арганізацый, як асобная, так
і з дзяржаўнымі органамі, не праходзіць
бяспледна. Тым не менш пакуль
яшчэ агульная сацыяльная атмасфера
не гатава да гэтага.

Што трэба зрабіць? Патрэбны ней-
кія рухі насустрэч, рэальная дзеянні з
боку сістэмы. Заканадаўча мы прасу-

нуйліся на міжнародным узроўні, была
ратыфікавана Канвенцыя аб правах
інвалідаў, цяпер мы ў стане імплементації —
рэальнага ўласбліжэння. Але патрэбны не чаканні, што з'явіца
нейкі дакумент, а людзі на месцах.

Дарэчы, бацькі дзяцей з асаблівас-
цямі рэдка ездзяць за мяжу. Але мне
часта кажуць: а чаму там так, а ў нас
іннакш? Вось калі звязаць на гэта ўва-
гу — і не праста чалавечую, а прафе-
сійную — то мы будзем мяняцца. Ёсьць
лічаная колькасць мам, якія бяруць
на сябе адказнасць па тэмэ аўтызму,
а калі да іх падключыцца грамадства
і дзяржава, будуть прыняты рашэн-
ні, то ўсё атрымаецца. Трэба праца-
ваць.

**Грамадская актыўістка і PR-спе-
цыяліст Дар'я ТРАЙДЕН:**

— Да сур'ёзных змен ніколі не можа
быць поўнай гатоўнасці, таму што ра-
біць новае — гэта трапляць у поле не-
вядомасці, у сітуацыі, якія немагчыма
было прадугледзець. Няма механіз-
маў, адладжаных часам, няма вопыту.
Але змены павінны пачынацца — ня-
хай і без масавай падтрымкі.

Мне складана сказаць, ці ўсе ў Бе-
ларусі разумеюць праблему сацыяль-
най інтэграцыі людзей з інваліднасцю.
Але і нельга чакаць, пакуль усе зра-
зумеюць. Важна, каб гэта разумела
ў першую чаргу дзяржава. Таму што
дзяржаўная палітыка, добра рэалі-
заваная, можа вельмі змяніць ста-
новішча людзей з інваліднасцю. І тут
гаворка не пра адно толькі безбар'ер-
нае асяроддзе, але і пра магчымасці
працаўладкавання, пра інклузіўную
адукацыю, пра падтрымку бацькоў
з інваліднасцю, у якіх з'явілася дзіця
(читала гісторыі пра тое, што сацы-
яльныя службы часта спрабуюць за-
браць дзяцей з такім сям'ем). Таксама
важныя інцыдэнты бізнесу. Напрык-
лад, то, што сетка крамаў «Віталю»
запрасіла на працу людзей з інвалід-
насцю — гэта вельмі важны крок. Чым
больш магчымасцяў для рэалізацыі
і матэрыяльнай незалежнасці будзе
у людзей з інваліднасцю, тым лепш.

І з часам сыдзе гэта паўсюднае здзіл-
лунне «а чаму яны проста дома не
сядзяць?». Уладзіслаў ЛУКАШЭВІЧ.
lukashovich@zviazda.by

РЕЗУЛЬТАТЫ РЕКЛАМНОЙ ИГРЫ «СЧАСТЛИВАЯ ПОКУПКА-7»

Сведения об организаторе: Совместное общество с ограниченной ответственностью «КонтеТрайд», УНП 590701005, г. Гродно, ул. Победы, 30.

Наименование рекламной игры: «Счастливая покупка-7».

Территория проведения игры: Республика Беларусь.

Срок начала и окончания рекламной игры: 1 сентября 2017 г. – 20 января 2018 г.

Сведения о государственной регистрации рекламной игры: свидетельство о государственной регистрации рекламной игры № 3064 выдано Министерством антимонопольного регулирования и торговли Республики Беларусь 4 августа 2017 г. Правила рекламной игры «Счастливая покупка-7» были опубликованы в газете «Звязда» № 163(28527) от 25.08.2017 г.

Сведения о количестве участников рекламной игры: в рекламной игре участвовало 22 546 человек.

Сведения о розыгрыше призового фонда: Призовой фонд, общий размер которого составляет 94 470 (девяносто четыре тысячи четыреста семьдесят) белорусских рублей, разыгран полностью.

Ф.И.О. победителей рекламной игры, их выигрыш: Список победителей рекламной игры(с указанием выигранного приза) размещен на сайте www.happyby.com

Телефоны для справок по вопросам проведения рекламной игры: + 375 33 377-78-97, + 375 44 504-07-77.

Извещение о проведении 24 января 2018 года повторных торгов с условиями по продаже имущества, принадлежащего ОАО «Минскремстрой»

Сведения о предмете торгов (продаваемом имуществе)			
Наименование, характеристики имущества, входящего в состав предмета торгов	Местонахождение	Начальная цена с учетом НДС, бел. руб.	Размер задатка, бел. руб.
«административное помещение» общей площадью 2008,7 кв. м с инв. № в ЕГРН 500/D-708150242; теплосчетчик SKU-01 с инв. № 462014; электросети 200М к. Либкнекта, 70 с инв. № 01-169; сети водопровода d100 мм L23			